

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus, 200 Lei
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4087 B.ex 1927.

Notă oficială.

Pentru preîntâmpinarea cheltuelilor ce se cer pentru cumpărarea ingredientelor și pregătirea Sf. Mir, Sf. Sinod, în ședința din 15 IV 1926, a hotărât crearea unui fond, din care să se acopere aceste cheltueli.

În urmare Sf. Sinod a hotărât și a dispus că în toate bisericile din țară să se poarte un disc numit al Sf. Mir în ziua de 26 Octombrie, Sf. Dimitrie izvoritorul de Mir, în fiecare an.

Invităm deci On. Preoțime parohială, ca și anul acesta și de-acum înainte în fiecare an, la Sărbătoarea Sf. Dimitrie, să dispună purtarea unui disc în favorul „Fondului Sf. Mir,” iar banii încuși, în termen de 8 zile, să se înainteze, pe lângă raport, Prea On. Of. protopresbiterale.

Prea On. Domni protopresbiteri vor înainta sumele adunate, iarăș în termen de 8 zile, la Consiliul eparhial, de unde în urmă se vor trimite la Sf. Sinod.

Caransebeș în 17 Septembrie 1927.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Criza morală.

Vârtejul evenimentelor ce s'au succedat, dela începutul războiului mondial și până în zilele noastre a răscolit adânc sufletele oamenilor. Până în cele mai ascunse cute ale sale a pătruns ondulațiile vârtejului destructiv, desechilibrând buna armonie dintre suflet și corp; frângând raportul dintre oameni, dintre state și popoare. Uneori fructele sale nefaste au luat forma materiei — idolatrizată în cele mai variate și bizare forme ale ei. — Dar nu numai atât, căci goana după „bunuri materiale” nu exclude posibilitatea de a fi și un aderent cuviincios, sau cel puțin admirator al bunurilor spirituale. Mântuitorul, când a spus bogăților, că ei cu greu pot intra în împărăția cerurilor, nu i-a exclus cu totul dela bunurile mântuitoare!

Ci, necesitățile de ordin moral nu mai sunt împlinite de om, nu mai sunt necesități pentru el: omul a pierdut din suflet noțiunea binelui. Norme morale, de bună cuviință, ba reguli de drept chiar, cu toată rigoarea sancțiunilor acestora, sunt nesocotite și călcate în picioare. O criză morală generală stăpânește la noi și pretutindenea; scoțând din suflete înaltele principii de morală, cuviință, dreptate tot-tot, lăsându-l într'o stare vecină cu moartea . . .

Unde sunt virtuțile străbune să trezească în noi — germenul dacă mai este — de curaj, iubire de patrie și simțământ de jertfă; curajul Scipionilor patriotismul unui Decebal ori jerta Stângaciului Mucius?

Le-am înlocuit poate cu învățăturile izbăvitoare ale blândului Isus? Cu pildele Sale de

frumoase virtuți: modestie și smerenie, bunătate și jertfă și iubirea de Dumnezeu? Prea puțin am păstrat din însușirile străbunilor, iar preceptele morale ale Fiului lui Dumnezeu nu găsesc locaș potrivit într'ale noastre inimi. Și, în fața vârtejului de patimi și nimicire, atitudinea noastră care este. Cu toții stăm, încrucisând brațele, aiuriți privim spectacolul acesta, ca și când n'ar fi totodată rodul inactivității noastre. Ba mai mult; noi înșine, această generație de oameni suntem părtași uneori la sugrumarea binelui. Precum odinioară poetul-protet păgân, așa și noi creștinii de azi, vedem binele și-l aprobăm, totuș urmăm pe cele rele!

Zadarnică muncă uriașă în școale pretutindena și în presă, dacă vorbele nu află potrivită concretizare în faptele noastre. Mai mult păcătuim decât îndreptăm căci zice Scriptura Sfântă: „tu care înveți pre altul, pre tine nu te înveți...?”* Și atunci ce învățături și ce viață pilduim noi?

Strigăm mereu cu tonul exasperat de prevenirea unui sfârșit dureros și inevitabil, dar strigătul de îndreptare este în van: sirenele sinistre ale „charleston“-ului sălbatec opăcesc orice strigăt. Mamele de mâne uită, că există un sentiment numit al „pudoarei“ care la cele străbune matroane era o virtute, dar mai ales uită dânsese, că mâne-poinone, ca mame sunt nădejdea și temeliea unui neam, care trebuie să se ridice. Vrem să progresăm, să ne înălțăm la nivelul civilizată al popoarelor surori din apus, dar pe ce temelie? Că le imităm dansurile, ba mai mult, le modificăm conform unor concepții iudeo-semitice? Nu, căci nu cu jertfirea bunej cuviințe se întră în societatea cuviincioasă; iar viața statelor civilizate n'o ajungem cu pași felini de dansatori!

Dacă nu știm să împământenim cultura apusului adevărată și nealterată, să nu ne grăbim a importa spuma unei civilizații străine. Deprinderi dubioase, obiceiuri urâte și moravuri șubrede sunt izgonite de aiurea, dar năpădesc și se aciuesc la noi. Constatăm pe zi ce trece că ne înstrăinăm și la vorbă și la port, la năravuri-tot. Și dacă am lua, de pildă lealitatea francezului, puterea de muncă a neamțului, dar

noi ne obișnuim cu „bacșiș“ul de care până și Turcii se leapădă...

Lacunele sufletului nostru să nu le îndepălinim cu otravă distrugătoare. Să lăsăm să treacă acest vânt de morbideță morală, căci pe urmele sale se vor scurge toate miasmele ce ne-au amețit pân'acum; să desțepenim însă, spre acest scop, ușile zăvorite prin cari trebuie să între curentele sănătoase, dătătoare de viață! Să ne descrușișăm deci brațele, să pornim la muncă cu cuvântul și mai ales cu tapta. Lăsând otrava „culturii“ străine, să răsfoim mai bine o cărțuție de mai de mult, o cronică ori scriptură bătrână; vom găsi acolo despre multe din moravurile și virtuțile străbune: vre-un cuvânt ca acesta „omenie“ de care azi abia se mai aude.

Poate astfel ne va reveni echilibrul sufletesc, a căruia lipsă o simțim atât de mult în criza morală de-acum.

N. C.

Cugetări.

Ceeace crește are trebuință de lumină, dară ceeace decade, se dărîmă mai ușor la lumină, decât la umbră.

*

Pinguinii adevărului fără aripi și lipiți de pământ nu pot să urmeze pe vulturul geniului care sboară către soare și par chiar a nu vrea să-i urmeze; ei sunt mulțumiți și mândrii dacă au găsit în mlaștină un grăunte și nici nu visează, că există o fiară mai frumoasă decât mlaștina lor și o pradă mai nobilă decât râme și culbeci.

*

...Cine în superbia rațiunii sale descompune ce e sfânt, divide ce e indivizibil, acela e un cămătar de atomi, de minute.

Din „Lanțul de aur“ de M. Eminescu.

Preamărirea criminalilor.

Celui ce citește gazete regulat și cu atențiune, aceluia nu mai trebuie să-i spunem, că nu este zi dela Dumnezeu, în care să nu ne vină știri despre asasinări, furături, sinucideri, escrocherii și despre câte altele de felul acesta.

Dacă ziaristica s'ar mărgini numai la aducerea acestor știri, mai treacă-meargă, dar în legătură cu ele ce se face?

Se comunică cititorilor amănunte cu privire la persoana criminalului, la fapta comisă, la împrejurările sub cari a devenit criminal, la rudele și tovarășii săi.

Cititorii sunt une-ori ținuti în adevărată febră. Pe unde umbli n'auzi, decât vorbindu-se cu interes de fapta cea mai nouă și senzațională a eroului zilei. Și ca culme apar în ziare fotografiile asasinilor, defraudanților, și pungașilor.

Cât de omenie trebuie să fie cineva și ce fapte mari trebuie să săvârșească până îi dă ziaristica atențiunea de care are parte cel mai de pe urmă hoț căci despre oamenii de omenie nu s'a scris și nu se scrie atâta prin gazete, ca despre pungașii țării.

Acestea nu sunt exagerări, ci sunt fapte, pe cari zilnic le poate controla orișicine își ia osteneală atât la noi în țară, cât și în străinătatea vestită.

Și de mirare? Nu se află nimeni, care să încerce a pune capăt acestor stări mizerabile, cari ne amenință cu copleșire. Nu se ia în privința aceasta nici o măsură, nici o inițiativă, fie din partea organelor oficiale, fie din partea particularilor.

Căci de geaba vei propune morală elevului aceluia încrepenit în scaunia școlii, dacă el zilnic n'aude și nu citește, decât despre crime fără capăt.

Statul și respective societatea omenească atât la noi în țară, cât și afară de cadrele hotarelor noastre au atâtea instituțiuni morale și în fața acestui adevărat dezastru stau toate indiferente. Nimeni nu-și bate capul cu aceea, cum s'ar putea sana, îndrepta răul acesta care amenință generația viitoare, pentru că atențiunea cea mare, ce se dă criminalilor e o propagare

indirectă a imoralității, izvorînd din starea bolnăvicioasă în care se zbate societatea omenească după război.

Acestei stări bolnăvicioase este a se atribui, că hoții după ce fac bani și trăiesc în lumea albă, la urma urmelor mai devin și eroi de filme.

Ba ce e mai mult, la un defraudant sinucigaș se vorbea mai deunăzi de conștiința sa, cum nimerit s'a arătat anomalia aceasta într'un articol publicat în unul din numerii trecuți, în fruntea acestui organ oficial.

Concluziunea celor de mai sus este, că e inomis, ca să se trezească odată cineva, care să înceapă lupta de extirpare contra acestor stări deplorabile, căci dacă nu, criminalii o să devină adevărate exemple de imitat în fața tineretului încă crud la minte.

Aurel Moaca.

VIN ȘCOLARII.

Toamna e anotimpul culesului de roade, dar și al însemănțării cu nădejde. Abia și-a scuturat bogatul lan roadele sale în jitița harnicului gospodar și iată-l din nou brăzdat, gata să primească în sânul său roditor de belșug sămânța nouă.

Ca niște lanuri cu rod de lumină sufletească îi sunt obștei românești și școlile de toate gradele. În fiecare vară ele își dau, ca și holdele, roadele lor, trimițând în învălmășala luptei ce românii de bine o duc pentru prosperitatea patriei abia întregite — ca într'o jitița a binelui Țării — suflete tinere, luminate și entuziaste, gata de muncă și de jertfă pentru binele obștei.

Iar când vine toamna ele își deschid din nou ușile și, ca brazdele unui ogor proaspăt scormonit de fierul plugului, stau gata să primească în sânul lor sămânța nouă: noui generații de școlari, trimise de părinții lor cu nădejde — ca sămânța aruncată în ogor — să crească, să înflorească și să aducă rod de folos Neamului și Țării la lumina și căldura, ca a soarelui, a dascălilor lor.

Dintre acești dascăli, cel puțin în cadrul învățământului de grad primar și secundar, fac parte, ca reprezentanți ai Bisericii, chemată și

ca să-și dea cel mai prețios concurs la instruirea și modelarea sufletului credincioșilor ei de mână, și preoții catiheți. Ei sunt chemați să sporească măsura căldurii mișcătoare de inimi în învățământ acolo, unde prevalența luminii unui intelectualism exagerat ar putea călca dezvoltarea armonică a sufletului tineresc.

Rezolvirea acestei probleme educative nu se poate însă ajunge numai cu ajutorul mijloacelor ce i-le pune la îndemână preotului catihet, mai mult, sau mai puțin, școala ca: lecții (ore) de religie, exortații, constrângerea elevilor de a cerceta biserica etc.

Pe lângă acestea preotul-catihet trebuie să săvârșească între elevii săi o adevărată operă de pastorație individuală.

Și iată cam ce credem că ar trebui și ar putea să facă preoții noștri catiheți pentru inaugurarea acestei opere acum la începutul unui nou an școlar.

Pentru îndrumarea sănătoasă a vieții religioase-morale a acelor școlari cari cercetează școala din casa părintească, din familie, preotul catihet să ia contact cu capul familiei școlarului, pentru ca, pe cât posibil, în înțelegere cu acesta să i-se poată crea elevului chiar în familia din care face parte condițiile favorabile vieții lui religioase-morale.

Iar cât privește pe elevii de toate categoriile, cari vin dela țară la oraș și cari dau, pe cât știm, grosul contingentului tuturor claselor din școlile secundare, o chestiune foarte importantă, dela rezolvirea norocoasă a căreia depinde în mare parte rezultatul educației religioase-morale ce se dă acestor elevi, este chestiunea gazdelor din oraș, la cari sunt ei încartiruiți. Este știut că locuitorii orașelor noastre sunt în majoritatea lor străini de neamul și legea noastră. Totașă este știut că părinții elevilor dela țară, în cele mai multe cazuri, sunt gata, din considerații utilitare, să-și așeze copiii oriunde, pentruca sarcina întreținerii lor să le fie cât mai ușoară. Ajunși astfel, în urma vitregiei împrejurărilor și din neștiința și, în multe cazuri, înconștiența părinților, copiii dela țară în casele unor meșteșugari, mici funcționari, sau muncitori și chiar servitori străini, cari pe lângă aceasta mai sunt otrăviți și de diferite curente vrăjmașe credinței religioase creștine ortodoxe, sufletul elevilor dela

sate nu va putea rămânea nerăvășit de spiritul fie iredent, antiromânesc, fie subversiv, ateu, antireligios, sau antiortodox al mediului familiar în care-și petrec viața în afară de școală.

Pentruca educația religioasă morală a acestor elevi veniți dela țară să poată da rezultate bune preotul catihet dela oraș, în înțelegere cu preotul satului din care vine elevul, de sub a cărui mână a eșit elevul și care cunoaște condițiile între cari s'a dezvoltat viața religioasă morală a elevului până a nu veni la oraș, să poarte, întrucât posibil, grijă ca toți elevii veniți dela țară la școala din oraș să fie așezați la familii românești cinstite și religioase, sau, întrucât sunt, în internate, în cari viața lor religioasă morală să se poată desfășura și desvolta în condiții favorabile și conform îndrumărilor date de părintele lor sufletesc: catihetul.

Iar dacă pe lângă toate acestea părintele catihet ar ști, ar putea și ar vrea să mai controleze și societatea în care se învârt elevii săi în afară de școală și familie, distracțiile și în deosebi lectura lor, învățându-i să și-le aleagă și pe acestea așa, ca dezvoltarea vieții lor religioase să nu sufere nimic de pe urma lor, preotul nostru catihet ar uza de tot atâtea mijloace din cele mai efective pentru asigurarea unor frumoase rezultate ale strădaniilor sale educative din școală.

De asemenea preocupări am dori să știm călăuziți pe toți catiheții noștri acum când le vin școlarii.

„Legea Românească“.

LA KONNERSREUTH, VINEREA, când Theresia Neumann trăește pătimirile Mântuitorului.

— O privesc înfiorătoare —

Berlin, (Uta). — Opinia publică din toată lumea este pasionată de enigma dela Konnersreuth, unde, încă de multă vreme, o fată de 27 ani, care de câteva săptămâni n'a mâncat aproape nimic, trece printr'un fel de extaz în fiecare Vineri. Pe corpul ei, apar contuziuni și semne, ochii sângerează și aceste semne sunt confirmate de toți observatorii serioși. Specialiștii au ținut-o sub observație minuțioasă și totuși nu pot găsi nici o explicație. Preotul catolic Fink, care a fost timp de o zi martor al acestor fenomene, publică următoarele în presa germană :

Cu duhul la Ierusalim.

În fiecare Vineri, Theresia Neumann pare a fi transportată cu duhul la Ierusalim și a privi acolo și împărtăși totodată patimile lui Christos.

Am cerut încă din zorii zilei să fim lăsați în curtea parohiei din Konnersreuth. O mulțime imensă forma trei șiruri lungi. Ordinea și liniștea erau ținute de un număr de jandarmi. Am putut să vorbesc îndată cu parohul, aflând că Theresia se află în extaz dela 12,30 noaptea. Am pătruns și eu în lanțul de oameni și împreună am tot înaintat pas cu pas; așa că după o jumătate de oră am putut să defilez pe dinaintea patului cu Theresia.

Lacrămi de sânge.

Ce am văzut era sguduitor. Din ajun, fata nu mai era de recunoscut. Din fata veselă și slobie dinainte, se făcuse un înflorător chip de pătimire. Sta pe pat, galbenă, cu brațele întinse în lungul corpului. Semnele și contuziunile dela mâni erau roșii și proaspete. Din ochi îi curgea sânge, în două șiroaie; se încheaga pe obraji sau picura pe cămașă. Pe cap avea o basma albă, stropită și aceasta cu sânge. Pe partea stângă a pieptului, o pată mare de sânge. Fața ei exprima o durere grozavă, durerea unei teribile torturi. Tăcerea absolută a acestei fete-martir mărea și mai mult covârșitoarea impresiune.

Specialiștii și păreriile lor.

Nu ne-am oprit decât un minut în fața patului, dar sguduitorul tablou ni s'a întipărit nepieritor în simțurile noastre. Înarmuriți, aproape muți și palizi ca și Theresia, se întorceau oamenii în stradă. În liniștea dela biserică, am căutat să reflectez asupra impresiunilor mele și să-mi dau seama de ce văzusem.

În urmă, m'am asociat și eu unei grupe de reprezentanți de presă, medici și preoți, începând cu toții să comentăm pe larg fenomenul. Printre alții, se aflau în această grupă: neurologul dr. Stoll din Hamburg, dr. Gorbach din Olanda, profesorul universitar dr. Göttler din München, un profesor universitar din New-York, doamne și domni din cercurile medicale din București, etc. Toți au fost de acord, că aci nu poate fi vorba decât de un fapt extraordinar de serios. În nici un caz, nu putea fi vorba de o prefăcătorie. Nici experiența noastră medicală de până acum nu găsește un răspuns. Dr. Stoll din Hamburg a spus:

— Din punct de vedere medical, aceasta e de neînțeles.

Când o doamnă din București, soția unui neurolog, a spus că la Theresia ar fi un caz de o extraordinară nervozitate, dr. Stoll a adăugat:

— Eu n'aș considera-o ca nervoasă. Multe femei din timpul nostru sunt cu mult mai nervoase decât ea.

Sf. cuminecătură.

Dela dr. Gorbach și dr. Güttler cari stătuseră în camera Theresiei încă de dimineață, am aflat următoarele:

La ora 6, Theresia a fost cuminecată de către preotul Naber. Ea ședea ridicată în pat, întinzând mâinile ca și cum ar fi cerut ceva. Din ochi, îi curgeau șiroaie de sânge. Fața luase o expresie foarte copilărească. Din

când în când, ofta încet. La rugăciunea dinaintea cuminecături a deschis ochii. Când preotul a pronunțat de trei ori:

„O Doamne, nu sunt vrednic...“ a pronunțat și ea cuvintele, încet și cu mare greutate. Cuminecătura a primit-o ca de obicei. Când preotul a întreat-o dacă a înghițit, ea a răspuns:

— „Da“. A căzut apoi pe perne, pe spate, continuând să spună rugăciunea după preot, ca un copil greu bolnav. Atunci încă nu se observa sânge la cap. După o oră însă, basmaua a început a se roși în partea stângă. Când am intrat eu, basmaua era, cum am spus mai sus, roșie de sânge de o parte și de alta.

Țintuirea pe cruce.

Către ora 12, mă aflam cu alți domni din nou în locuința preotului. Înfașurarea Theresiei devenise și mai înfiorătoare. Mă gândisem să rămân în cameră până la trecerea extazului, care ținea de obicei până la ora 1 noaptea. După 5 minute însă, n'am mai putut suferi. Și ceilalți au plecat mai înainte, contra planului ce-și făcuseră; au plecat toți cu o impresie de deprimare. N'am văzut decât pe unul rămânând.

Când am intrat noi, Theresia mișca mâinile ca de o grozavă durere, deschidea ochii mari și mișca din buze. Totul făcea impresia, ca și când ea implora pe cineva, sau voia să-l ferească de ceva grozav. După un moment de așteptare încordată, ea s'a întors dintr'odată foarte înspăimântată, cu ochii în jos, cu fața la o parte, întinzând mâinile ca și când ar fi voit să se apere și strâmbând gura par'că ar fi voit să dea un țipăt de durere.

După altă clipă, a mișcat mâinile, îndoind degetele înăuntru. Preotul Naber a spus:

— Acum vede țintuirea lui Isus.

Și în timpul acesta, curgea mereu sânge din ochi pe obraji cojiți, iar petele roșii de pe basma se lăteau din ce în ce mai mult. Din contuziunile dela mâni nu ieșea sânge, deși păreau tot așa de roșii pe mâinile albe ca marmora.

Setea.

Când am ieșit în curte, aproape că nu mai puteam răsufla. Emoțiunea a fost pentru mine cu atât mai mare, cu cât lângă pat și alături de mine, stătea și mama Theresiei, gemând de durere în fața chinurilor fetei sale.

După o jumătate de oră, am intrat pentru a treia oară în camera Theresiei. Toată durerea ei părea acum concentrată într'o mare sete. Ea scotea limba, ca cineva uscat de sete, o ducea dela o încheietură a gurii la alta, căutând o gustare răcoritoare. Aproape că nici nu te puteai uita. Preotul Naber iar zise:

— Acum e la setea lui Isus.

Eu am întreat:

— Cât mai ține asta?

Parohul răspunse:

— Încă vre-o câteva minute și apoi cade dintr'odată iar în perini ca și moartă.

Dar văzusem destul.

In scopul impunerii echivalentului pe anul 1928, are să se facă și să se înainteze declarația necesară până la 1 Octomurie 1927, conform celor cuprinse în ordinul-circular, publicat în Nr. 36, din 4 Septemurie a. c. al acestei foi oficiale.

Ș T I R I

Chestiunea optanților unguri s'a rezolvit după dreptate. Comitetul de trei, după ce a fost luat avizul comisiunii de juriști, și-a depus raportul său. Raportul acesta însemnează triumful complet al tezei românești. Punctele stabilite în raport proclamă îndeosebi principiul că: străinii adică Ungurii nu au dreptul la un tratament superior celui al naționalilor. D. Titulescu, steaua diplomației noastre, a declarat în ședința Ligii, că dânsul, în numele guvernului român, acceptă propunerile comisiunii juridice și se supune hotărârile Consiliului. Ungurii firește nemulțumiți cu dreptatea care nu-i pe partea lor, protestează cerând altfel de dreptate.

Ploi torențiale au provocat mari inundații zilele trecute în Bucovina. Apele revărsate stricând holdele cu semănături, au pătruns în sate și au ruinat casele și avutul bieților țărani. Pagubele pricinuite de acest prăpăd sunt incalculabile. Pentru a veni întrucâtva în ajutorul celor năpăstuiți, guvernul a dat în grabă un ajutor de 5 milioane Lei. Deasemenea se năzuește a-i ajuta cu porumb și cu alte semințe de lipsă.

Actele de stare civilă în Basarabia se fac și acum numai de către preoți. Guvernul a hotărât, ca începând cu 1 Ianuarie 1928 actele acestea să se facă de primării.

Fură și dela morți. În cimitiriul Belu din București, trecând peste ziduri, au pătruns trei indivizi, cari au furat din cavoul familiei Lahovary o coroană de bronz, grea de 80 kgr. De pe mormântul unui colonel au furat o statueta, tot de bronz de pe un altul o candelă de bronz. Obiectele furate au fost apoi vândute. Hoții însă au fost prinși și duși dimpreună cu cumpărătorul, la închisoare, unde își vor lua pedeapsa cuvenită.

De neînchipuit până unde merge nemernicia la alți oameni!?

Institutorii francezi au hotărât într'un congres al lor să elimine din cărțile didactice tot ce poate să îndemne la ură, pentru că aceste cărți au propovăduit prea mult vrășmășia și cercurile didactice s'au convins că așa nu e bine, ci în locul urei trebuie propagată iubirea. Hotărârea aceasta pare a se fi adus sub influința

celor ce de curând s'au petrecut la Geneva, unde și glasul unui delegat român s'a ridicat împotriva războiului, zicând: „războiul apare acum nu numai ca un anachronism, ca o moștenire lugubră din trecutul omenirii, dar și ca o reaă crimă în contra omenirii.“

Nouii timbre poștale. Ziarele din capitală aduc știrea, că administrația poștelor va înlocui actualele timbre poștale cu efigia regelui Ferdinand, cu nouii timbre având efigia regelui Mihai. Este posibil, că nouile timbre poștale vor fi puse în circulație în primele luni ale anului 1928, dacă nu chiar la 1 Ianuarie. În același timp este vorba să se înlocuiască și actualele timbre fiscale cu altele, purtând efigia noului Suveran.

Ar trebui să se știe. Mai zilele acestea sosi la redacția gazetei noastre un „proț-curent“ din Germania. Hârtia de reclamă înșirua câteva cărți nemțești eșite dintr'o tiparniță din Freiburg. Până aici e bine. Dar adresa pusă pe copertă: „Karánsebes-Ungarn“, ne vor da voie să spunem, că nu e bine. Credem, că vor consimți și vecinii noștri unguri să spună, că aceasta denotă lipsă de cunoștință geografică la binevoitorii Germani. Ar trebui să se știe și în Freiburg, că orașul Caransebeș, de aproape 8 ani de zile se bucură de stăpânire românească și numai cu groază se gândește la vremile când se scria ca la Freiburg!

În „Vila Doboșan“ din Băile-Erculane au închiriat camere în cursul sezonului anului 1927: a) după ocupațiunea lor: 1 administrator financiar, 5 adv. 1 contabil, 1 colportor, 16 comersanți, 1 comisionar, 4 directori de bancă, 2 economi, 1 episcop, 24 funcționari și funcționare, 1 grădinar, 9 industriași, 1 institutoră, 1 medic, 1 modistă, 2 notari publici, 1 podgorean, 5 preoți, 2 plutonieri, 4 profesori și profesoare, 1 secretar de bursă și 6 văduve; b) după domiciliul lor: din Arad 4, Bacău 2, Bucureși 17, Caransebeș 4, Constanța 3, Craiova 6, Galați 5, Iași 4, Lugoj 1, Oradea 1, Oravița 1, Orșova 1, Pitești 2, Ploești 2, Segarcea 1, Siliștra 2, Slatina-Olt 2, Topleț 1, T.-Măgurele 1, T.-Severin 1, Timișoara 9, din alte comune ale Ardealului 2, ale Banatului 2 și ale vechiului Regat 10, din străinătate 6 și anume din Africa 1, Austria 1 și Sârbia 4.

Datele acestea sunt cea mai grăitoare dovadă despre numele bun, de care se bucură „Vila Doboșan“ din Băile-Erculane, care este proprietatea eparhiei Caransebeșului.

Comunicări de interes obștesc.

Consiliul de miniștri, luând în deliberare referatul d-lui Ministru al comunicațiilor Nr. 10.629/1927 a aprobat propunerea hotărâtă de direcțiunea generală a C. F. R. prn raportul său cu Nr. 92884/23534 C. din 1929, adică martorii și informatorii chemați în afaceri penale, să călătorească gratuit pe C. F. R. pe baza unor autorizații de călătorie tip, însoțite de citație sau mandatul de aducere respectiv.

*

Comisia centrală a timbrului a hotărât, că în caz dacă taxa timbrului și impozitul propor-

țional se percepe prin aplicarea de mai multe timbre mobile, așa că anularea lor nu este materialmente posibilă prin aplicarea primului cuvânt al actului sau o parte din semnătură, atunci anularea se va face prin repetarea semnăturii.

*

Poșta centrală roagă publicul cu insistență, să lipească mărci poștale pe corespondențe totdeauna în fața colțului drept, pentru că aceasta ușurează stampilarea la mașină, controlul și plecarea corespondențelor cu primul tren.

*

Comisia centrală a timbrului a hotărât, că chitanțele de plată sau descărcare făcute pe însăși factura nu sunt supuse timbrului, întrucât potrivit art. 4, § 20 nu sunt supuse timbrului chitanțele făcute în cuprinsul unui contract supus impozitului proporțional, ori factura în cazul de față ține loc de contract.

CONCURS.

La Internatul Teologic din București sunt vacante 2 (Două) posturi bugetare de *spirituali*, cari urmează să fie ocupate pe ziua da 1 Octomvrie 1927.

Beneficiile: leafă de bază 1600 lei cu toate sporurile legale, locuință și întreținere completă.

Condițiile: candidații trebuiesc să fie licențiați sau doctori în teologie, preoți hirotoniți. Sunt preferați călugării sau preoții văduvi și fără familie.

Indatoririle normale cuprinse în Regulamentul Internatului se pot cunoaște în cancelaria Direcțiunii.

Cererile vor fi adresate Direcțiunii Internatului până la 28 Septemvrie 1927.

Director: Patriarhia Română
Dr. I. Mateiu. Internatul teologic din București.

Nepuțând mulțumi fiecărui în parte, pe această cale mă văd îndemnată a exprima mulțumiri tuturor aceluora cari mi-au adresat cuvinte de mângâiere din prilejul morței neuitatului meu frate

PETRU BABEU

colonel în rezervă.

Indeosebi aduc mulțumirile mele PP. SS. LL. Episcopului diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu și arhierului Filaret Musta, preoșilor slujitori, Corpului ofițeresc, delegaților autorităților, „Reuniunii de cântări și muzică” din localitate, precum și tuturor prietenilor și cunoșcuților, cari prin participarea lor la actul înmormântării au dat ultimul onor scumpului defunct.

Caransebeș, la 23 Septemvrie 1927.

Văd. Ecaterina Petrovicu n. Babeu.

No. 114/1927 G.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Petru Loga grefier, delegat judecătoresc, în baza art. 102 din legea XL. 1881 combinat cu art. 19 din legea XLI: 1908 aduce la cunoștință publică că, conform deciziunii judecătorei rurale Teregova, No. Civ. 3712/1924 efectuindu-se execuție silită în 31 Decembrie 1925 în favoarea următorului Alexandru Dorobanțiu în comuna Domașnia pentru pretențiunea de Lei 2760— capital și accesorii sechestrându-se un car, o iapă și un cal, toate în valoare de Lei 5000—

Aceste obiecte se vor vinde prin licitație publică, pentru încasarea pretențiunii următorului Alexandru Dorobanțiu de Lei 2760— capital, 5% interese din 12 Decembrie 1924, și Lei 1173 bani 50 cheltuieli stabilite până acum și se fixează termen de licitație ziua de **4 (patru) Octomvrie 1927 ora 8 a. m. în comuna Domașnia.**

Doritorii de a cumpăra obiectele sechestrate sunt invitați a observa dispozițiunile art. 107 și 108 din legea XL: 1881 după cari mobilele de mai sus se vor vinde aceluora cari oferă mai mult și pe lângă solvirea imediată în numerar a prețului de cumpărare, care în caz necesar va putea fi și sub acel de estimare.

Intrucât obiectele ce ajung spre licitație ar fi sechestrate și în favorul altora, licitația aceasta se ordonă și în favoarea acestora.

Teregova, la 13 Septemvrie 1927.

Petru Loga

grefier, delegat judecătoresc.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 151 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărele pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1941/1921 efectuindu-se execuțiunea la 24 Ianuarie 1922 în favorul următorului Iosif Forgács reprez. prin avocatul Dr. Iosif Horváth pentru suma de 540 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 2100 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 291/1922 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 540 Lei — bani capital și spesele de 337 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 6-lea Octomvrie 1927 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de aco-perire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portărilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 617 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3443/1926 efectuându-se execuțiunea la 18 Decembrie 1926 în favorul următorului Dr. Jacob Déri avocat contra urmăritului domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2821 Lei 50 bani capital și acces. mobilele sechestrate și cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: Una mașină de cusut marca „Pfaff” se vor vinde prin licitație publică. Deci în urmă decizului Nr. 5692/1926 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 2821 Lei 50 bani capital, cu 12% interese din 25 August 1926 și spesele de 1158 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1-lea Octomvrie 1927 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.


Caransebeș, la 3 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****CERCUL DE RECRUTARE CARANSEBEȘ.****Publicațiune.**


Se aduce la cunoștința celor interesați următoarele: În timpul dela 15 Septemvrie la 30 Octomvrie 1927, toți funcționarii Statului depe raza Cercului de Recrutare Caransebeș, cari posedă certificate de dispensă Model D. 1. pentru mobilizarea anului 1928, eliberate de autoritățile în drept, *se vor prezenta personal*, pentru viză, la Cercul de Recrutare Caransebeș, aducând cu sine certificatul de dispensă, în dublu exemplar și livretul Model E.

După data de 30 Octomvrie 1927, nu se va mai face nici o viză și deci purtătorii de certificate vor perde dreptul la dispensă.

Comand. Cerc. de Recr. Caransebeș

Colonel GUHAȘeful Biroului Mobilizării
Căp. DELCEA**FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI**


În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.



Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DIECEZANĂ**” cu grosul și cu bucata.